

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej”

[COM(2016) 761 final – 2016/0376 (COD)]

(2017/C 246/07)

Sprawozdawca: **Mihai MANOLIU**

Wniosek o konsultację	Rada, 9.12.2016 Parlament Europejski, 12.12.2016
Podstawa prawna	Art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego
Data przyjęcia przez sekcję	11/04/2017
Data przyjęcia na sesji plenarnej	26/04/2017
Sesja plenarna nr	525
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	115/1/2

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejczycy muszą aktywnie promować efektywność energetyczną, podejmować inicjatywę i współpracować w ramach wspólnych projektów, a także podejmować starania, by usunąć bariery gospodarcze, administracyjne i regulacyjne. Wspólnym zadaniem jest wdrożenie celów na okres po COP 21, co zapewni szereg korzyści: nowe inwestycje generujące wiele miejsc pracy (renowacja budynków, poprawa komfortu i inteligentne, uczciwe opomiarowanie), mniej ubóstwa energetycznego, mniej zanieczyszczeń i lepsze zdrowie publiczne, a także mniejsze uzależnienie od importowanej energii. Państwa członkowskie muszą zdecydowanie zobowiązać się do wdrożenia dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, ponieważ zaproponowane nowe cele na rok 2030 są bardziej ambitne niż cele przewidziane na rok 2020.

1.2. Efektywność energetyczna jest zagadnieniem o ogromnym znaczeniu dla przyszłości europejskiego systemu energetycznego. Zwiększanie efektywności energetycznej we wszystkich zakresach wykorzystania energii może być skutecznym sposobem obniżania kosztów w gospodarce europejskiej, a zasada „efektywność energetyczna przede wszystkim” może przyczynić się do poprawy dostępności finansowej. Zasada ta pociągnie za sobą konieczność zmniejszenia zapotrzebowania na kosztowną infrastrukturę zastępczą. Wymagania dotyczące oszczędności energii są zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju (zrównoważona, bezpieczna sytuacja) i trzeba wykorzystać efekt synergii z myślą o efektywnym przedstawieniu się na odporny i inteligentny, niskoemisyjny system (ponadregionalne systemy dystrybucji, systemy zarządzania popytem i magazynowania).

1.3. EKES odnotowuje propozycję Komisji dotyczącą ustanowienia wiążącego celu w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r. wynoszącego 30 %, jednak uważa, że wszelkie zwiększenie celu z 27 % musiałyby zostać uzasadnione poprzez wykazanie zarówno korzyści gospodarczych, jak i poziomu inwestycji koniecznych do osiągnięcia tych celów. Jest niezbędne, by w ocenie skutków uwzględnić wszystkie środki ujmowane w pakietach dotyczących energii i klimatu.

1.4. Mając na uwadze usunięcie głównych barier utrudniających wdrożenie art. 7 dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej (EED), EKES wzywa do podniesienia świadomości odbiorców końcowych poprzez promowanie i szerzenie informacji na temat systemów dotyczących efektywności energetycznej i środków alternatywnych. Potrzebne są dodatkowe inwestycje i każde państwo członkowskie będzie musiało zainwestować w wiarygodne środki na rzecz informowania, edukacji i pomocy stanowiące zachętę dla osób prywatnych i przedsiębiorstw, z myślą o szybszej realizacji celów polityki przeciwdziałania zmianie klimatu i polityki na rzecz efektywności energetycznej.

1.5. EKES wzywa państwa członkowskie do zwrócenia większej uwagi na mieszkalnictwo subwencjonowane oraz gospodarstwa domowe dotknięte ubóstwem energetycznym, którym należy zagwarantować stały dostęp do tańszej energii. Jednym z głównych celów jest zwiększenie efektywności wszystkich budynków mieszkalnych i ustanowienie minimalnych norm (audyty energetyczne) dla mieszkań na wynajem.

1.6. EKES zwraca uwagę na istotny cel, jakim jest zwiększenie wiedzy odbiorców końcowych na temat technik skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej (kogeneracja, klimatyzacja), inteligentnych liczników i planów renowacji budynków. Ma to kluczowe znaczenie dla zadbania o to, by inwestorzy, organy publiczne i przedsiębiorstwa mieli pewność sytuacji niezbędnej do zrealizowania projektów o dużym potencjale w zakresie wydajności oraz do inwestowania w badania i rozwój.

1.7. EKES ma nadzieję, że środki służące ustanowieniu europejskich instrumentów finansowych (pożyczek, gwarancji, kapitału własnego na potrzeby pozyskania finansowania, dotacji) pozwolą zdobyć także środki prywatne na projekty w dziedzinie energetyki. Nie należy pomijać dotacji do projektów o silnym oddziaływaniu społecznym. Takie programy finansowe muszą być zatwierdzane także w odniesieniu do projektów koncentrujących się na konsumentach o niewielkich dochodach. EKES apeluje o opracowanie wytycznych dotyczących przejrzystości i porównywalności krajowych planów. Uważa, że priorytetem powinno być wspieranie gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym, dzięki czemu państwa członkowskie będą miały długoterminowe stabilne ramy polityczne zrównoważonego rozwoju na szczeblu lokalnym.

1.8. EKES sądzi, że można to osiągnąć poprzez zapewnianie wsparcia technicznego dla wdrażania dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej za pomocą innowacyjnych, rynkowych systemów finansowania. Jednym z elementów ilościowych o istotnym znaczeniu w kontekście zatwierdzania zachęt finansowych jest audyt energetyczny (definicja MŚP, brak podwójnej certyfikacji, jednolite podejście do progu de minimis), który jest narzędziem pozwalającym zwiększać efektywność energetyczną i atutem z punktu widzenia konkurencyjności. Potrzebne są także krajowe programy szkoleniowe dla dostawców usług z zakresu efektywności energetycznej i właściwe podejście do zapewniania jakości.

1.9. Z myślą o zwiększeniu efektywności energetycznej dla konsumentów EKES zaleca, by przeprowadzać na poziomie krajowym analizy kosztów i korzyści, co doprowadzi do oszczędności kosztów.

1.10. EKES apeluje o bardziej kompleksowe podejście i bardziej energooszczędny system transportowy, oparty na najnowszych osiągnięciach technologicznych dotyczących pojazdów i systemów napędu, przestawieniu się na energooszczędne rodzaje transportu oraz inteligentnych systemach transportowych, co zwiększy poziom wykorzystania dostępnych zdolności. Trzeba to uwzględnić także w kontekście transportu lotniczego i morskiego. Użytkownicy muszą być informowani o zużyciu paliwa w przypadku każdego rodzaju transportu, w tym o odpowiednich limitach emisji CO₂.

2. Uwagi ogólne

2.1. EKES zgadza się z tym, że zasada **efektywność energetyczna przede wszystkim** jest kluczowym elementem unii energetycznej i zostanie wprowadzona w życie w drodze wniosku w sprawie zmiany dyrektywy. *Najtańsza, najczystsza i najbezpieczniejsza jest energia, której się w ogóle nie używa. Efektywność energetyczna to jeden z najbardziej efektywnych kosztowo sposobów wspierania przejścia na gospodarkę niskoemisyjną oraz zapewniania wzrostu, zatrudnienia i możliwości inwestycyjnych.*

2.2. Cel w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r. wynosi 20 %; przeanalizowano szereg celów na 2030 r. (od 27 % do 40 %). Najbardziej ambitna jest rezolucja Parlamentu Europejskiego wzywająca do wprowadzenia wiążącego celu wynoszącego 40 %. Po przeanalizowaniu korzyści pod względem tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego, bezpieczeństwa dostaw energii, ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, ochrony zdrowia i środowiska Komisja zaproponowała wiążący cel w zakresie efektywności energetycznej w wysokości 30 %. Mając na uwadze ten wzrost, EKES sądzi, że bardzo ważne jest dokładne przeanalizowanie wpływu wartości docelowych w zakresie efektywności energetycznej na inne cele określone we wnioskach legislacyjnych dotyczących energii i, w szczególności, na EU ETS (unijny system handlu uprawnieniami do emisji).

2.3. Aby osiągnąć te stanowiące wyzwanie cele, państwa członkowskie (wspierane przez swe rady społeczno-gospodarcze) oraz dostawcy i dystrybutorzy energii będą musieli dokonywać oszczędności energii w wysokości 1,5 % rocznie (kluczowy element). EKES popiera propozycję rozszerzenia wymogu dotyczącego oszczędności energii na okres po 2020 r., z zachowaniem tempa 1,5 % rocznie, za pośrednictwem systemów zobowiązujących do efektywności i elastycznych środków alternatywnych na poziomie państw członkowskich, mających na celu wdrożenie wymogów w zakresie oszczędności.

2.4. Nowe podejście, poparte przez EKES, zapewni państwom członkowskim i inwestorom długoterminową perspektywę potrzebną przy planowaniu strategii i planów inwestycyjnych z myślą o osiągnięciu celu UE. Dokona się to dzięki wdrożeniu odpowiednich strategii politycznych na szczeblu krajowym i regionalnym, aby do 2030 r. osiągnąć istotne korzyści, takie jak obniżka o 17 % zużycia energii końcowej (w porównaniu z 2005 r.), wzrost gospodarczy przejawiający się wzrostem PKB o 0,4 %, niższe ceny energii elektrycznej dla gospodarstw domowych i przemysłu (spadek z 161 do 157 EUR/MWh), nowe możliwości biznesowe oznaczające powstanie odpowiednich miejsc pracy, kontrola zanieczyszczeń i szkód dla zdrowia (spadek kosztów o 4,5–8,3 mld EUR) i poprawa bezpieczeństwa energetycznego (zmniejszenie importu gazu o 12 % w 2030 r.).

2.5. Zdaniem EKES-u zasadnicze znaczenie ma informowanie głównych podmiotów na rynku energii, zapewnianie gospodarstwom domowym i odbiorcom przemysłowym istotnych, jasnych i zwięzłych informacji na temat ich zużycia energii, a także wzmocnienie ich praw w zakresie opomiarowania (zdalne odczyty) i rozliczeń, w tym w odniesieniu do energii cieplnej. Nie należy zapominać o konsumentach szczególnie wrażliwych – wraz ze zmniejszeniem wielkości rachunków za energię powinni oni odczuć poprawę komfortu i poziomu życia.

2.6. Ochrona konsumentów szczególnie wrażliwych oznacza także, że dyrektywa nie powinna narzucać indywidualnego opomiarowania w krajach, w których na mocy prawa właściciele muszą pokrywać koszty energii generowane przez najemcę, zwłaszcza że takie prawo dotyczące najmu stanowi dużą zachętę dla właścicieli nieruchomości do renowacji budynków pod kątem efektywności energetycznej. Należy ponadto podkreślić, że w niektórych państwach członkowskich trwałość użytkowa wielu indywidualnych liczników, które zostały zainstalowane dopiero niedawno zgodnie z obowiązującym prawem UE, znacznie wykracza poza wyznaczony przez Komisję na 2027 r. ostateczny termin zastąpienia ich przez urzędnika z funkcją zdalnego odczytu. Zastąpienie tych liczników może zostać uznane przez konsumentów w UE za niepotrzebny dodatkowy koszt i dlatego należy go unikać.

2.7. EKES uważa, że zasadnicze znaczenie ma wzmocnienie społecznych aspektów efektywności energetycznej i zwalczanie ubóstwa energetycznego, zwłaszcza wśród konsumentów szczególnie wrażliwych. Państwa członkowskie UE muszą zwracać większą uwagę na działania społeczne. Wdrożenie omawianej dyrektywy ma kluczowe znaczenie dla dobrostanu.

2.8. Nie możemy zapominać o powiązaniach między celami w zakresie efektywności energetycznej i w zakresie zmiany klimatu – jedno i drugie oznaczają dążenie do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych. Wymóg ten prowadzi do określania strategii politycznych zwiększających poziom i szybkość przyjmowania nowych technologii. Te nowe technologie przyniosą oszczędności energii w transporcie, przemyśle, gospodarstwach domowych i budynkach. W ostatecznym rozrachunku będą stanowiły racjonalny pod względem kosztów sposób realizacji przez państwa członkowskie krajowych celów w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS i decyzja dotycząca wspólnego wysiłku redukcyjnego), zgodnie z art. 7 dyrektywy (faktyczne oszczędności energii, praktyczne środki w zakresie efektywności energetycznej).

2.9. Jeśli chodzi o obowiązujące prawodawstwo dotyczące efektywności energetycznej, Parlament Europejski uznał, że **dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej została niewystarczająco wdrożona, lecz mimo to stanowi ramy zapewnienia oszczędności energii; kolidujące przepisy prawa hamują sukcesy ekologiczne, zwiększają biurokrację i zwiększają koszty energii; konieczna większa spójność prawodawstwa energetycznego; większa efektywność energetyczna przyniesie większe zatrudnienie i wzrost.**

2.10. W tym kontekście EKES sądzi, że w nowym wniosku ustawodawczym w sprawie efektywności energetycznej weźmie się pod uwagę obecną opinię Parlamentu Europejskiego i zaproponowane przezeń środki.

3. Uwagi szczegółowe

3.1. Podstawa prawna, pomocniczość i proporcjonalność

3.1.1. Podstawę prawną w dziedzinie energii stanowi art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), jak również dyrektywa 2012/27/UE. W związku z tym dyrektywa zmieniająca obowiązującą dyrektywę jest odpowiednim instrumentem.

3.1.2. EKES uważa, że do tej pory cele w zakresie efektywności energetycznej nie zostały osiągnięte, częściowo ze względu na fakt, że państwa członkowskie działały w sposób niezależny. Potrzebne są skoordynowane działania na szczeblu UE, aby wesprzeć środki przedsięwzięte na szczeblu państw członkowskich. Problemy związane z energią

prowadzą do problemów politycznych, gospodarczych (związanych z rynkiem wewnętrznym, rozwojem, inwestycjami, regulacją) i społecznych (związanych ze zużyciem energii, taryfami, ubóstwem, zatrudnieniem) oraz problemów dotyczących bezpieczeństwa energetycznego. Nie można też zapominać o problemach związanych ze zmianą klimatu.

3.1.3. EKES podkreśla znaczenie poszanowania zasady pomocniczości i utrzymania elastyczności w dziedzinie energii i w ramach kombinacji polityki energetycznej w celu zagwarantowania, by do 2030 r. osiągnięte zostały oszczędności, do jakich państwa członkowskie **dobrowolnie się zobowiązały**.

3.2. *Wdrażanie, monitorowanie, ocena i sprawozdania*

3.2.1. Różne poziomy zmniejszenia zużycia energii pierwotnej w porównaniu z poziomem odniesienia z 2007 r. zostały ocenione i, z myślą o sformułowaniu wartości docelowej, przeanalizowano zużycie energii pierwotnej i końcowej, przy przyjęciu założeń najpierw co do oszczędności energii, a następnie energochłonności. Wyniki konsultacji pokazały, że większość zainteresowanych stron popiera cel na 2030 r. wynoszący 30 %.

3.2.2. Z analizy wypłynęły następujące preferowane warianty:

- w odniesieniu do art. 7 dotyczącego wymogów w zakresie oszczędności energii wybrano wariant 3 (wydłużenie obowiązywania tego artykułu do 2030 r., uproszczenie i aktualizacja),
- w odniesieniu do art. 9–11 dotyczących opomiarowania i rozliczeń zużycia energii wybrano wariant 2 (wyjaśnienie i aktualizacja, w tym konsolidacja pewnych przepisów, w celu zwiększenia spójności z przepisami dotyczącymi wewnętrznego rynku energii).

3.2.3. Jeden z kluczowych wniosków dotyczy oddziaływania społecznego: każda kwota 1,2 mln EUR wydatkowana na efektywność energetyczną skutkuje bezpośrednio stworzeniem około 23 miejsc pracy.

3.2.4. Za pozytywny skutek uważa się zmniejszenie kosztów paliwa dla osób dotkniętych ubóstwem energetycznym dzięki środkom w zakresie efektywności energetycznej; może to pomóc rozwiązać niektóre problemy związane z wykluczeniem społecznym.

3.2.5. EKES jest zdania, że wniosek w sprawie zmiany dyrektywy będzie miał pozytywny wpływ na MŚP, dzięki specjalnym środkom i programom wsparcia (służącym pokryciu kosztów audytów energetycznych) oraz zachętom do przeprowadzania audytów energetycznych. Renowacja budynków, podobnie jak wydłużenie obowiązywania art. 7 do 2030 r., stworzy możliwości rynkowe dla małych firm budowlanych. Umowy dotyczące poprawy efektywności energetycznej zawierane z dostawcami energii będą kolejną zachętą dla przedsiębiorstw usług energetycznych, które często są MŚP.

3.2.6. Jednocześnie EKES uważa, że środki dotyczące opomiarowania i rozliczeń zużycia energii przyniosą większą jasność sytuacji i aktualizację zgodnie z postępem technicznym w zakresie urządzeń do zdalnego opomiarowania zużycia energii cieplnej (ogrzewanie, klimatyzacja). Ponadto informacje dotyczące zużycia energii będą dokładne, indywidualne i często przekazywane, zgodnie z krajową polityką energetyczną.

3.2.7. Jeśli chodzi o skutki finansowe czy administracyjne dla organów publicznych państw członkowskich, wniosek przewiduje wydłużenie okresu wdrażania, lecz nie wiąże się z dodatkowymi kosztami, ponieważ państwa członkowskie mają już odpowiednie środki i struktury. Koszty związane z systemami zobowiązującymi do efektywności energetycznej zostaną przeniesione na odbiorców końcowych. Korzyścią dla odbiorców końcowych będą niższe rachunki za energię wynikające z niższego zużycia. Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet UE.

3.2.8. Nowe zarządzanie energią doprowadzi do stworzenia elastycznego i przejrzystego systemu analizy, planowania, sprawozdawczości i monitorowania, który będzie zgodny z krajowymi planami w zakresie energii i klimatu. Monitorowane będzie wdrożenie krajowych planów służących osiągnięciu celów w zakresie efektywności energetycznej i realizacji ogólnego celu UE. Będzie to miało miejsce poprzez monitorowanie wskaźników powodzenia zgodnych z preferowanym wariantem: prawidłowej transpozycji i wdrożenia; zwiększenia postępów w realizacji celów; dostępności dla klientów większej ilości informacji; zmniejszenia obciążeń administracyjnych i lepszej sprawozdawczości państw członkowskich na temat uzyskanych oszczędności.

3.3. Uwagi dotyczące poszczególnych przepisów wniosku w sprawie zmiany dyrektywy

3.3.1. Orientacyjny cel w wysokości 27 % został zastąpiony wiążącym unijnym celem wynoszącym 30 %. Każde państwo członkowskie musi ustalić orientacyjny krajowy cel w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020 w oparciu o zużycie energii pierwotnej lub końcowej. Komisja oceni postępy, analizując wszystkie zgłoszone cele, aby ustalić, czy cel unijny został osiągnięty. Komisja może zaproponować odpowiednie środki, jeżeli Unia nie znajduje się na właściwej drodze do osiągnięcia wytyczonych celów. Proces oceny zostanie szczegółowo opisany w ramach zarządzania unią energetyczną.

3.3.2. Państwa członkowskie są zobowiązane do ustanowienia długoterminowych strategii stymulowania inwestycji w renowację krajowych zasobów budynków. Dyrektywa przeniesie to uregulowanie z dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej do dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków. EKES uważa, że dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków jest bardzo ważnym narzędziem osiągania wyznaczonych celów, jako że budynki są sektorem zużywającym najwięcej energii w Europie (ponad 40 % całej energii końcowej).

3.3.3. EKES definiuje kogenerację jako równoczesne wytwarzanie, przy użyciu tej samej jednostki (generatora napędzanego turbiną parową, generatora napędzanego silnikiem wewnętrznego spalania itd.), energii elektrycznej i ciepłej (w formie ciepłej wody, pary czy czynnika chłodzącego). Zakłada się, że wysokosprawna kogeneracja przyniesie oszczędności energii pierwotnej w wysokości co najmniej 10 % w porównaniu z wartościami odniesienia dla oddzielnego wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej. W odróżnieniu od tradycyjnych elektrowni kondensacyjnych, w których tylko 33 % energii pierwotnej przekształca się w energię elektryczną, wysokosprawne elektrociepłownie łączą te dwa procesy (jednoczesne wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej), a tym samym przekształcają nawet 90 % energii pierwotnej.

3.3.4. Kogeneracja przynosi istotne korzyści, takie jak: efektywność energetyczna, elastyczność w zakresie wyboru paliwa, łatwa eksploatacja i konserwacja, bezpieczeństwo, wygoda dla odbiorców, niskie koszty w cyklu życia, niższy niezbędny kapitał, elastyczność przy planowaniu systemu.

3.3.5. W uzupełnieniu do pozyskiwania energii z odpowiednich (niskoemisyjnych) źródeł i optymalizacji zużycia energii magazynowanie energii elektrycznej może być rozwiązaniem dla przedsiębiorstw, które wytwarzają energię ze źródeł odnawialnych i chcą zoptymalizować jej zużycie w oparciu o swoje potrzeby lub które chcą obniżyć swoje koszty poprzez obniżenie zużycia energii elektrycznej w okresach szczytowych i korzystać z tańszej energii elektrycznej w godzinach poza szczytem.

3.3.6. EKES zgadza się z podejściem przyjętym przez Komisję w odniesieniu do art. 7, który zmieniono w celu przedłużenia okresu zobowiązania w zakresie oszczędności energii do 2030 r., utrzymując cel 1,5 % oszczędności rocznie. Ocena postępów w zakresie realizacji środków zostanie przeprowadzona w 2027 r., a następnie będzie przeprowadzana co 10 lat, aż do momentu, kiedy cele UE na 2050 r. w zakresie klimatu i energii zostaną uznane za zrealizowane.

3.3.7. EKES z zadowoleniem przyjmuje zmianę wprowadzoną do artykułów dotyczących opomiarowania i rozliczeń, gdyż wyjaśnia ona aspekty dotyczące ogrzewania, chłodzenia i ciepłej wody użytkowej dostarczanych ze źródeł centralnych. Jednak prawo UE nie może narzucać indywidualnych liczników w krajach, w których właściciel mieszkania jest zobowiązany przez prawo do pokrywania kosztów energii zużywanej przez lokatora (czynsz brutto, obecnie przedmiot nadzorowanych przez państwo negocjacji w sprawie czynszu między organizacjami właścicieli mieszkań i organizacjami lokatorów). Jeśli chodzi o pomiar zużycia gazu, użytkownik końcowy musi otrzymać indywidualny licznik dokładnie wskazujący jego zużycie.

3.3.8. Informacje dotyczące zużycia gazu będą się opierać na rzeczywistym zużyciu dzięki systemowi, który umożliwi użytkownikowi końcowemu samodzielny odczyt licznika. Dane dotyczące zużycia i rozliczeń będą musiały być udostępniane dostawcy usług energetycznych. Jest wymagane, by rachunki – w formie elektronicznej – były jasne i zrozumiałe dla użytkowników. Biorąc pod uwagę proponowane ulepszenia, EKES ma nadzieję, że państwa członkowskie **zaangażują się w większym niż dotychczas stopniu w poszukiwanie odpowiednich rozwiązań – zarówno pod względem społecznym, jak i gospodarczym – w odniesieniu do problemu kosztu liczników (kto będzie ponosił koszt?)**. Ta kwestia jest istotna z punktu widzenia równości i prawidłowego określenia warunków równego dostępu do energii.

3.3.9. Sektor energetyczny wielokrotnie nawoływał do przeglądu współczynnika energii pierwotnej (PEF), opartego na zużyciu energii końcowej w odniesieniu do oszczędności energii wyrażonych w kWh w państwach członkowskich. Zaproponowana metodologia i nowy współczynnik znacznie poprawiają sytuację. EKES z zadowoleniem przyjmuje fakt, że współczynnik PEF wynosi 2,0, przy czym państwa członkowskie mogą zastosować inny współczynnik, podając odpowiednie uzasadnienie. Sektor energetyczny jest zaniepokojony niekorzystną metodą obliczeń zastosowaną do energii jądrowej, ponieważ za właściwy uznaje współczynnik wynoszący 1 (sprawność przemiany równa 100 %), podobny jak ten stosowany w odniesieniu do innych źródeł energii nieemitujących dwutlenku węgla.

Bruksela, dnia 26 kwietnia 2017 r.

Georges DASSIS
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
